

Anmeldelse "Reach" i Nettavisen av Tor Hammerø, 05. august 2021

"Med si debutplate "Reach" forteller Vetle Aakre Laupsa og hans Laupsa Lokomotiv at alt er på skinner og at bredden og kvaliteten i kongerikets jazzunivers har fått nok en tilvekst.

Det er noe jeg gjentar med glede og jeg gjør det ofte: tilfanget av unge, spennende norske jazzmusikere er veldig bra både når det gjelder kvalitet og kvantitet. Et av de ferskeste eksemplene på det er bandet Laupsa Lokomotiv leda av bassisten og komponisten Vetle Aakre Laupsa (25) fra Fredrikstad.

Aakre Laupsa er, som mange av sine jevngamle, en velutdanna musikanter. Vår mann har sine studentår bak seg fra jazzutdanninga ved universitetet i Stavanger og fra Musikkhøgskolen i Oslo. Derfra har han åpenbart fått med seg masse teoretisk ballast og solide porsjoner med inspirasjon. Dessuten er jeg ganske sikker på at han har truffet mange, eller alle, sine medsamsvorne til å bemanne dette musikalske lokomotivet i løpet av sine studier.

Når Aakre Laupsa kan fortelle oss at han henter inspirasjon fra så forskjellige kilder som Fela Kuti, Arvo Pärt, Zanussi 5, Brian Blade sitt Fellowship-band, Eyolf Dales Wolf Valley, Charles Mingus og Hanna Paulsberg, så er det lett å begripe at det er en usedvanlig sammensatt musikalsk gumbo vi får smake på.

Med ei besetning bestående av sjelsfrendene Olav Abildgaard på trommer, Joscha Ernst på tenorsaksofon, Sigurd Drågen på trombone, Kristian Enkerud Lien på både akustisk- og strømgitar og Øyvind Mathisen på trompet - de fleste helt nye bekjenskaper for meg - så minner Aakre Laupsa meg om salige Art Blakey sin tilnærming: samle sultne, unge, lovende og lærevillige musikanter rundt spennende musikalske fundament.

I dette landskapet der det ganske så frie møter det usedvanlig melodiske og svært groovete, med heftig blås både kollektivt og i mindre konstellasjoner, men med inderlige samtaler som mer enn antyder mye interessant i åra som kommer fra både Lokomotivet og de seks konduktørene, fyrbøterne og lokfører Vetle Aakre Laupsa, er "Reach" et veldig bra tilskudd fra den oppvoksende norske jazzslekta."

[Link til anmeldelsen i Nettavisen](#)

Anmeldelse av "Reach" i Jazz Journal UK, 28. juni 2021

"Seemingly inspired by Mingus, Holland and others, the Norwegian bassist produces a set of varied, propulsive contemporary jazz.

This zinging collection of originals marks the recorded debut of bassist Vetle Aakre Laupsa's dynamic piano-less sextet. The music was composed while he was studying in Stavanger but is contemporary jazz that would be equally at home in New York or Chicago.

The polyphonic jubilation of classic Mingus is clearly an important touchstone, while a certain debt to the slick ensemble transitions of Dave Holland's great ECM small groups, not to

mention the rock-solid grooves of Norwegian compatriots the Zanussi 5, roots Laupsa's music in the here and now.

It opens with a short pastoral prelude in which acoustic guitar and low horn drones intersect and immediately centre the listener within a safe non-threatening landscape. The bright and brassy fanfares of Zambesi presage an imminent change of mood and as the group settle into a relaxed mid-tempo swing Drågan's declamatory trombone is the first in a fine string of solos.

The shuffling bass-driven groove of Grand Voyager is a moving platform for the uninhibited Mathisen, Ernst and Drågan, while at nine minutes in length *Plantesangen* ("plant song") is by some distance the longest and most ambitious piece of the set. Anchored by a heavy groove, Lien's stinging double-time solo effectively cleaves the piece in two, the players eventually regrouping around Laupsa's roaming solo bass.

Elsewhere, Hektor is a breezy nod to Township jazz, Lien's mbira-like guitar creating just the right atmosphere, and the explosive Bass For Tog evokes the spirit of the incendiary free-bop of the mid 60s. Laupsa's gifts as a storyteller are writ large in the portentous brass voicings of Mirakel, while the closing Lukning, a delicate tone poem, speaks to the composer's more reflective side.

Ripe with promise and bristling with youthful energy, *Reach* is an accomplished debut from an artist on the rise."

[Link til anmeldelsen i Jazz Journal UK](#)

Anmeldelse av "Reach i Jazznytt av Torkjell Hovland, sommer 2021

Det er bassist Vetle Aakre Laupsa som står i bresjen for sekstetten Laupsa Lokomotiv. Eg seier bresjen, for dette er eit arbeidslag av unge musikarar med vilje til musikk og med grundig handverk og instrumental arbeidsmoral til grunn for debutplata *Reach*.

"Zambesi" er namnet på Arikas fjerde lengste elv, med utspring i Zambia, og evleklangen renn også gjennom Laupsa Lokomotiv sin ode til elva. Det blir fort rytmisk leik når gruppa står i bassisten sitt namn - riffa groovar, alle dansar. Det lét tørt og organisk, ein høyrer smålydane og klangvariasjonane frå kvart instrument. Det er godt å vere i denne akustikken.

Sekstettens leik med tonalitet på "Hektor" er høgdepunktet. Rammeskeive, sørgmodige tonar frå kontrabassen blir smirt inn med dissonerande klangar frå blåserekka. Gitarist Kristian Enkerud Lien bryt inn med akustisk gitar. Den varme, naive melodien som etterkvart kjem er eit slikt musikalsk augeblikk ein lengtar tilbake til når låta er over. Lien har ei særleg inspirerande rolle i denne låta - eg fattar ikkje kvifor akustisk gitar ikkje vert nytta i eit slikt lydbilete oftare. Den blir ei klangeleg bru mellom horn og kontrabass, og gjer begge deler klarare. Også Laupsa sitt soloparti på same låt må også løftast fram. Han har en ettertenksom tilnærming til bassen, og tvingar lyttaren til å fylgje med.

Etter energiske "Bass for tog" og "Fåvnesbane", sluttar *Reach* med det pustande postludiumet "Lukning" som får ein sær open slutt i kontrabassens site tonar. Cliffhanger til

neste sesong. Enno har Laupsa Lokomotiv ein modningsveg framfor seg, men debuten ber bod om at her er det noko unikt i emning.

[Link til anmeldelsen på Instagram](#)

Anmeldelse av “Reach” i WIndout av Giuseppe Maggioli, 16. mai 2021

“Forsiktig og tiltrekkende blir den norske jazzen kanalisert gjennom de futuristiske ideene til Vetle Aakre Laupsa, en eklektisk bassist. Med naturlige arkitektoniske strukturer presenterer han oss sin suggestive og runde indie jazz som rommer en dyp dialog mellom kunsten til Art Ensemble Of Chicago og den frie tilnærmingen karakteristisk av den nordiske jazzmusikken. Ved å samle under seg trekk fra avant-garde og den skandinaviske jazzen omtolker han på ny og innlemmer på moderne vis hele den afroamerikanske musikktradisjonen. Prosjektet Laupsa Lokomotiv er dannet av Øyvind Mathisen på trompeten, Joscha Ernst på saksofonen, Sigurd Drågen på trombonen, Kristian Enkerud Lien på elektrisk og akustisk gitar og Olav Abildgaard på trommer; en sekstett som opererer i landskapet til en akustisk, improvisert, rytmisk, energisk og letende jazz. Med det tredje årtusenets sprudlende jazz-noter, ved å vise oss et bredt spektrum av musikalitet, inspirasjon og komponeringsdybde, og med formålet om å være ett av de siste månedenes beste verk, er Reach det perfekte albumet for kosmiske stillheter. Sentral og elegant med de positive trekkene til Hektor og Mirakels impro/jazz. Perfekt.”

Oversatt til norsk av Felippo Venanzi

[Link til anmeldelsen av italienske WIndout](#)